

Цвѣт. Най напредъ не бѣ нито небо нито земля, нито челоуѣцы нито добытоцы. Не бѣ друго освенъ единъ Богъ понеже Богъ бѣ всегда. Богъ, може да направи какво-то и ако бы поискалъ. Ако бы рекалъ, искамъ да ся намѣри една градина внутрѣ въ тая стая, а-бѣ бы станала негова-та воля. Богъ прочее рече; искамъ да станатъ небо, земля, древа птицы, рыбы, цвѣтове и проч. А-бѣ пощо рече, искамъ да стане еди-кое и еди-кое нѣщо, всички въ тосъ часъ станаха. Въ пять дни направи всички-те нѣща що гледаме, и въ шестый день взе персть и создаде челоуѣка. Но той челоуѣкъ нито говоряше, нито ся движеше, подаде нему душа по образу Бжю и го именува Адамъ. Но понеже Адаму щеше да е мучно да живѣе самъ, то Богъ вдухнувъ нему голѣма охота за сонъ, и като спѣше взѣ едно-то негово ребро, и создаде жена, и я именована Ева, и положи нея ведно сосъ Адама въ красна градина гдѣ ся нахождаха всякакви овоцѣя, то есть смокини, сливы, круши, праскови, и други много. Въ тая градина бѣ и едно древо кое раждаше добры яболкы. Богъ рече Адаму и Еву. Давамъ Ви власть да яде-